

e no és de valor MINGO. RRA... el crim. Tel. 1980 - Lleida

El poble acceptarà tots els sacrificis necessaris amb tal de veure que pel damunt de tot, impera la llei.

Josep Fontanals Mellin Comissari Generalitat. CIUTAT

(Segona època) Any III-Núm. 105 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 céntims LLEIDA, dissabte 26 de febrer de 1938. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

L'IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

Vida municipal EL DR. SASTRE I TORROELLA

Un Ple extraordinari, una crisi i uns comentaris

...ant la setmana anterior i part... els medis polítics de Lleida... interessats en la situació... de l'Ajuntament. Hi ha crisi, i... oficialment plantejada per la... comunista, al si de la Comis... Govern i, com a resultat d'això... de dijous.
... motiu diguem-ne oficial que els... donen per plantejar la cri... la divisió que es produí als ren... de la Majoria amb motiu de la vo... del criteri a seguir per a cobrir... de secretari per jubilació del... Corbella. Els comunistes vo... per l'oposició; la C. N. T. i els... Rabassaires pel concurs, criteri que... l'Esquerra. A criteri dels ben... aqueix no és el motiu real... plantejament de la crisi, puix altres... la majoria s'havia dividit... vegades la C. N. T. dissentí dels... sectors de la majoria, i en altres... els Rabassaires, i sempre... derivacions polítiques. Per això... de motius d'altre caràcter,... sembla són els següents.
... comunistes els ha semblat ma... la petició dels Sindicats de la... T. en demanda que la Generali... faci càrrec de la Caixa Immobili... davant el fracàs que tothom sap... gestió portada a cap. Els mo... voldrien que el criteri de dits... als no prosperés, però la C.N.T... seu. D'altra banda, els comunis... veuen amb bons ulls l'actuació... senyor Magro a l'Alcaldia i vol... la seva substitució, i fins es par... en candidat seu a l'Alcaldia, que... el senyor Pascual, secretari par... de l'ex-Comissari senyor Vilá.
... poc això és acceptat per la C.N.T... segueix amb el criteri que han... par l'Alcaldia i amb la persona... senyor Magro. Es donen, als me... polítics, altres motius, però els ve... semblen ésser els indicats.
... respecte a quins serien els motius... incompatibilitat dels comunistes... Magro, se suposa que la seva ini... va de «revisar» el Pressupost mu... al no els fou grata, si bé saberen... mular-ho.

I ara, a veure què passa a la sessió d'avui, convocada per a constituir una nova Comissió de Govern.

La majoria municipal del nostre Ajuntament està lligada amb fil d'embaratar. A la més petita estrebada es desfa com un bolado.

Aquesta setmana hem assistit als funerals i resurrecció de la Comissió de Govern que, com la meravellosa au, ha renaixut de les seves cendres.

El P. S. U. actuant davant els astorats ulls de la població lleidatana, com un prestidigitador expertíssim, ha fet un joc de mans:—Veuen, senyors? Una majoria consistorial de tres minories, amb sis Conselleries i un alcalde. Res a les mans, Res a les butxaques. Ací hi ha una altra majoria municipal, composta de tres minories, amb Comissió de Govern de quatre Consellers i un Alcalde.

El ciutadà cándid s'ha preguntat en virtut de quina consigna ha calgut provocar la sorollosa crisi municipal, trompetejada per l'òrgan dels comunistes lleidatans com una crisi de gran envergadura.

I s'ha sorprés més quan ha vist que el motiu al·legat és tan fútil i ridícol que no convenç ningú.

Un senzill acord administratiu, respecte a si la Secretaria municipal ha de cobrir-se per concurs o per oposició—amb la circumstància que, a favor del primer sistema s'hi decanta el Sindicat d'Empleats Municipal de la U. G. T.—ha obert un esboranc prou gros per derrocar la majoria consistorial.

Posats a buscar el motiu, el per què, la minoria del P. S. U. podria haver triat les diferències que els separen de la C. N. T. en matèria pressupostària, car és de tothom sabut que els Pressupostos de la ciutat són una nyap tan formidable que l'Alcalde es veié obligat en la sessió anterior a presentar una moció en el sentit que fossin rectificats.

Això sí que és una diferència essencial. Com ho és, la censura a la actuació nefasta, antieconòmica, i incontrolada (Segueix a la 2.ª plana)

El nou Comissari-Delegat de la Generalitat a Lleida veié la primera llum a Tremp l'any 1898; és, doncs, un home jove en la plenitud física i moral.

Acabat el batxillerat, molt jove, es traslladà a Barcelona on encetà els seus estudis i on inicià la seva vida ideològica pel camí del nacionalisme esquerrista, que ja no deixarà més, ans el seguirà amb petja cada dia més ferma.

Els que recordem l'època estudiantil de fa vint anys al cap i casal de Catalunya, el pintoresc de les vagues escolars, la lluita un xic ingènua encara dels bàndols catalanistes i espanyolistes que assenyalaven, però, la tragèdia que avui ens aplanà, no podem separar la figura d'En Sastre d'aquests records. D'aleshores comença la persecució de què fou objecte que es palesa fins i tot en la seva vida docent, ja que es vegé obligat a traslladar-se a València per a lliurar-se de la fòbia que havia arribat ja a les altes esferes del Professorat.

Anti-africanista convençut, l'hi arrelà aquesta convicció la seva estada al Protectorat a conseqüència dels desastres d'Annual i Monte-Arruit i d'on tornà viu per miracle. Sentir-li contar a ell la seva vida de soldat, a més de l'anecdòtic i divertit, us posa davant dels ulls la vergonya d'aquella aventura, lloca de lladres i «grimpeurs» a la caça de galons, que són els mateixos que avui pretenen civilitzar-nos.

Retornat de Melilla, on anà ja am bel títol de metge, s'estableix a la ciutat nadiua i comença la seva popularitat, deguda en gran part a la seva simpatia personal, ja que hi han malalts que diuen d'ell que més que les medicines, guareix la seva presència... No descuida, però, els malalts de l'ànima i va fent campanya de cara sempre a Catalunya.

Ve la Dictadura i la conspiració és el plat del dia. Com és molt natural la U. P. li premia també la seva conseqüència fent-li tot el mal que pot. Assassinats Galan i Garcia, i per això mateix, amb un grup d'amics (els Lledós, els Gambandé, els Castan...) funden la gloriosa Joventut Republicana Federal, adherida a Joventut Republicana de Lleida (Esquerra Republicana de Catalunya encara no compta) i que és fogar de la nova vida que comença i quin òrgan d'expressió i Renovació, que ell dirigeix, escampa en innumrables editorials la seva fe en el pròxim esdevinidor de Catalunya i de la República.

Sap aprofitar la llavor liberal sembrada ja en la Comarca per aglutinar-la en la gran força de la Democràcia catalana i ja des de llavors és Esquerra Republicana de Catalunya la que portarà el guiatge polític a la Muntanya Pallaresa! 14 d'Abril, Constituents, Parlament de Catalunya... A cada nova consulta al país, el resultat és més clar i sense dubtes fins a culminar en la victòria del 16 de Febrer en que la desfeta de l'adversari és definitiva.

El febrer del trenta quatre és elegit regidor i Alcalde de Tremp. El seu pas pel Municipi acreix el seu prestigi, si és possible. Abans el Partit el presenta candidat a Corts. La seva honestat política li priva de sortir per minories i torna a la lluita amb més empena que mai.

6 d'Octubre. Al seu lloc com sempre, la seva gesta és la mateixa que va des del President a l'últim ciutadà amb dignitat. Bienni negre, tasca callada però sere-

Caricatura per GAMBANDÉ

(Segueix a la 2.ª plana)